

2 věci

Chaozz

Sedím u baru, držím se sklenice,
mlčky sám poznávám, kde sou mý hranice,
snažím se, aby mě tu nenašly
mý myšlenky, co mě pořád honěj,
co je život pro mě a co se 'sem já pro něj,
a kdo je za to všechno vlastně zodpovědněj,
prej neobjevuj, co už někdo objevil,
prej ani nehledej to, co není,
a taky nechod' ve stopách toho, co nepřežil,
nečekej, že minulost se někdy změní,
jó, to je všechno moc hezký, ale proč
nic neumí bolet tak, jako minulost ?!

Refrén: To 'sou věci po dvou deci, to si někdy připadám jako v kleci,
To 'sou věci po dvou deci, Někdy chci, a někdy zase (nechci !) / (né !)

Vim, že dostanu jen to, co dám,
proto dávám vše, co mám, to je vše, co můžu dát,
a teď mám hovno a čas se vleče,
a já zase jenom řeším, co dělat dneska večer,
nic nějak netáhne tak, jako dřív
i lidi 'sou jiný a jinej je i smích,
a nevidím nic novýho na zejtrku,
někdy bych chtěl bejt zase malej kluk, ale proč ?,
to už patří jiný době,
říkali: „Chlape, svět teď patří Tobě !“,
čas - kolik příběhů je v jednom slově ?,
ale bude ze mě zas' jen další dědek v hrobě !

To 'sou věci po dvou deci, to si někdy připadám jako v kleci, To 'sou
věci po dvou deci, Někdy chci, a někdy zase (nechci !) / (né !)

Právě teď !, další vteřina opustila svět,
už není cesty zpět, jen od 10-ti k 5-ti,
jó, život je cinyk,
nasáklej ve zdech psychiatrickejch klinik,
'sem příliš bizzy hledáním viny,
a při tom 'de jen vo to , se nebát změny,
přece naděje umírá poslední, takže až po mě,
tak proč hledám dveře v tomhletom domě ?!,
no možná proto, že mě to baví,
dyť nikdo neřek, že to bude snadný,
kdo ví, jestli budu spasen,
ale jen to, že něco hledám neznamená, že sem ztracen,
snad najdu náký řešení,
jak to ustát, když mi život strhnul lešení,
tak jako tak se tu ještě chystám podepsat,
a pak už jen známku a odeslat !

To 'sou věci po dvou deci, to si někdy připadám jako v kleci, To 'sou
věci po dvou deci, Někdy chci, a někdy zase (nechci !) / (né !)